

Toelichting

Het belangrijkste motief van de erfgoedverordening is het beschermen van de cultuurhistorische waarden binnen de gemeente Amsterdam. Daarom worden in de erfgoedverordening de volgende onderwerpen geregeld:

- de aanwijzing van monumenten tot gemeentelijk monument;
- de aanwijzing van stads- en dorpsgezichten tot gemeentelijke stads- en dorpsgezichten;
- het vergunningstelsel voor de gemeentelijke en beschermde monumenten;
- de inschakeling van de Commissie Welstand en Monumenten als adviesorgaan voor de aanwijzing tot gemeentelijk monument en gemeentelijk stads- of dorpsgezicht en de verlening van een vergunning voor gemeentelijke en beschermde monumenten;
- eisen aan archeologisch onderzoek;
- de regeling van betreding in het belang van archeologisch onderzoek in het kader van een bestemmingsplan of een projectbesluit.

De aanleiding voor de opstelling van de erfgoedverordening ligt in de eerste plaats in het door Nederland in 1992 ondertekende Europese Verdrag van Valletta (Malta). Doelstellingen zijn behoud en bescherming van archeologische waarden en verankering van die waarden in het ruimtelijke ordeningsproces. In 1999 is Nederland begonnen het Verdrag van Valletta in wetgeving om te zetten. De Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) heeft vier wetten gewijzigd: de Monumentenwet 1988, de Ontgrondingenwet, de Wet milieubeheer en de Woningwet. De gewijzigde monumentenwet en de nieuwe Wet ruimtelijke ordening leggen de gemeente de verplichting op de archeologische waarden aantoonbaar in het ruimtelijke ordeningsproces te verankeren en de kwaliteit van het archeologisch onderzoek te waarborgen. De gemeente dient zelf bij ruimtelijke ontwikkelingen het behoud en de integratie van archeologische waarden aantoonbaar af te wegen tegen andere (economische, sociale, maatschappelijke, ecologische) belangen. Hiervoor zijn inzichtelijk beleid en proces- en kwaliteitsregels nodig.

In de tweede plaats was de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) aanleiding de monumentenverordening 2005 te vervangen door de erfgoedverordening. Bij de inwerkingtreding van de Wabo komt de monumentenvergunning te vallen onder de omgevingsvergunning. De Wabo voorziet in een groot aantal procedurele voorschriften voor de behandeling van een vergunningaanvraag.

Ook de strafbepaling op het overtreden van de bepalingen van de verordening wordt in de Wabo geregeld: deze verwijst naar de Wet economische delicten.

De erfgoedverordening bevat op deze gebieden dan ook geen eigen bepalingen.

De Wabo moet dus naast de erfgoedverordening worden gehanteerd voor het beoordelen van vergunningaanvragen. De Wabo is van kracht sinds 1 oktober 2010.

De Monumentenwet 1988 bevat een aantal bepalingen die van belang zijn voor de reikwijdte van de erfgoedverordening. In de tekst van de verordening wordt, daar waar dit nodig is, naar de relevante artikelen in de Monumentenwet 1988 verwezen. In de toelichting op de betreffende artikelen in de verordening wordt de samenhang tussen wet en verordening nader aangegeven.

De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de Monumentenverordening Osdorp 2006, de Monumentenverordening Slotervaart 2008 en de Monumentenverordening Geuzenveld-Slotermeer 2007:

- de eisen aan onderzoek in het kader van het doen van opgravingen zijn opgenomen op grond van art. 38.1.a van de gewijzigde Monumentenwet 1988;

- de bepaling is opgenomen dat een rechthebbende t.a.v. een terrein moet dulden dat dit terrein in het belang van archeologisch onderzoek wordt betreden e.d. in het kader van een bestemmingsplan of een projectbesluit op grond van art. 57.2 van de gewijzigde Monumentenwet 1988;
- het schadevergoedingsartikel is verwijderd, omdat er een civielrechtelijk alternatief is bij rechtmatige overheidsdaad (Boek 6, art. 126, van het Burgerlijk Wetboek), de regeling een aanzuigende werking kan hebben en de regeling niet wettelijk verplicht is.

Het vaststellen van een erfgoedverordening is een bevoegdheid die aan de stadsdelen is gedelegeerd. In gebied dat is aangewezen als grootstedelijke gebied is de erfgoedverordening van de centrale stad van kracht. Tussen de centrale stad en stadsdelen heeft daarom afstemming plaatsgevonden over de tekst van de erfgoedverordening.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Sub a, b en c:

De kwalificaties voor een monument worden nader gespecificeerd in de Handleiding aanwijzing monumenten (bijlage bij verordening) Hierin zijn criteria opgenomen die gebruikt dienen te worden bij de aanwijzing van monumenten.

Sub b

Een archeologisch monument kan alleen een terrein met zaak zijn, aangezien een archeologisch monument niet uit losse structuren kan bestaan.

Sub c

Een gemeentelijk monument is een beschermd gemeentelijk monument. Daaronder worden zowel de bovengrondse monumenten als bedoeld in sub a, als de archeologische monumenten als bedoeld in sub b verstaan.

Sub d

Het plaatsen op de monumentenlijst heeft geen rechtsgevolg. Het betreft slechts een administratieve handeling. Voorafgaand aan de plaatsing op de lijst is het de aanwijzing tot gemeentelijk monument die rechtsgevolg beoogt. De aanwijzing en de plaatsing op de lijst zijn daarom uit elkaar getrokken. Zie ook artikel 3, lid 1, en artikel 6.

Sub e

Met een beschermd monument wordt een beschermd rijksmonument bedoeld.

Sub k

De inschakeling van een commissie die het dagelijks bestuur adviseert over aanvragen om vergunning als bedoeld in artikel 11 van de Monumentenwet 1988, is verplicht op grond van artikel 15 van de Monumentenwet 1988. Door het ontbreken van keuzevrijheid is er geen strijdigheid met het duale uitgangspunt van het bestuur wanneer in deze verordening de raad bepaalt dat er een commissie is die adviseert aan het dagelijks bestuur. In Amsterdam is dit de Commissie voor Welstand en Monumenten. Deze commissie adviseert over aanwijzingen en aanvragen om vergunning als bedoeld in artikel 11 van de Monumentenwet 1988 en artikel 3, 10 en 18 van deze verordening. Zij laat zich daarbij inhoudelijk ondersteunen door Bureau Monumenten & Archeologie teneinde haar adviestaak uit te kunnen voeren.

Sub l

Het betreft hier landelijk vastgestelde richtlijnen voor bouwhistorisch onderzoek (Richtlijnen bouwhistorisch onderzoek, april 2009, opgesteld onder auspiciën van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, Stichting Bouwhistorie Nederland, Atelier Rijksbouwmeester en Rijksgebouwendienst).

Sub m-p

Voor de inpassing van archeologisch onderzoek in het proces van de ruimtelijke planvorming bestaat een standaard pakket maatregelen waarvoor het ministerie van OCW kwaliteitsnormen heeft opgesteld (KNA: Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie). De maatregelen gaan uit van een gefaseerde aanpak afhankelijk van de locatie, de aard van de bodemingreep en de archeologische verwachting. Per plangebied wordt een op maat gesneden programma opgesteld. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen het Bureauonderzoek (BO), eventueel gevolgd door het Inventariserend Veldonderzoek (IVO) en de Archeologische Opgraving (AO) of een Archeologische Begeleiding (AB). Elke onderzoeksfase wordt afgesloten met een selectiebesluit. Hierin wordt vastgesteld welke delen van een plangebied in aanmerking komen voor verder archeologisch onderzoek of voor bescherming en welke delen van het plangebied verloren gaan zonder een archeologische opgraving (fig. 1).

Het archeologisch bureauonderzoek (BO) kent twee varianten. De eerste variant die in het kader van een bestemmingsplan wordt opgesteld, is de grondslag voor een archeologische beleidskaart die één op één overgenomen wordt op de plankaart van het bestemmingsplan. Deze kaart fungeert als instrument om een eerste afweging voor verder archeologisch onderzoek te maken.

De tweede variant die in het kader van een vergunningaanvraag wordt opgesteld omvat een gedetailleerd en perceelsgericht onderzoek. Een dergelijk BO resulteert in een selectiebesluit. Dit besluit houdt een archeologisch inhoudelijke afweging in over eventuele archeologische vervolgstappen. Het stadsdeel kan gebruik maken van een archeologische signaleringskaart om een eerste afweging te maken of een archeologisch bureauonderzoek noodzakelijk is. Deze signaleringskaart wordt door BMA opgesteld.

Ondanks de maatregelen om archeologisch onderzoek zoveel mogelijk vóóraf in kaart te brengen, kunnen toevalsvondsten bij bouwprojecten worden aangetroffen. Hiervoor blijft de meldingsplicht van kracht (artikel 53 van de Monumentenwet 1988). Deze houdt in dat, ondanks getroffen maatregelen om vooraf archeologisch onderzoek in te plannen, bij toevalsvondsten de minister van OC&W en BMA per ommegaande dient te worden geïnformeerd door de uitvoerder of opdrachtgever.

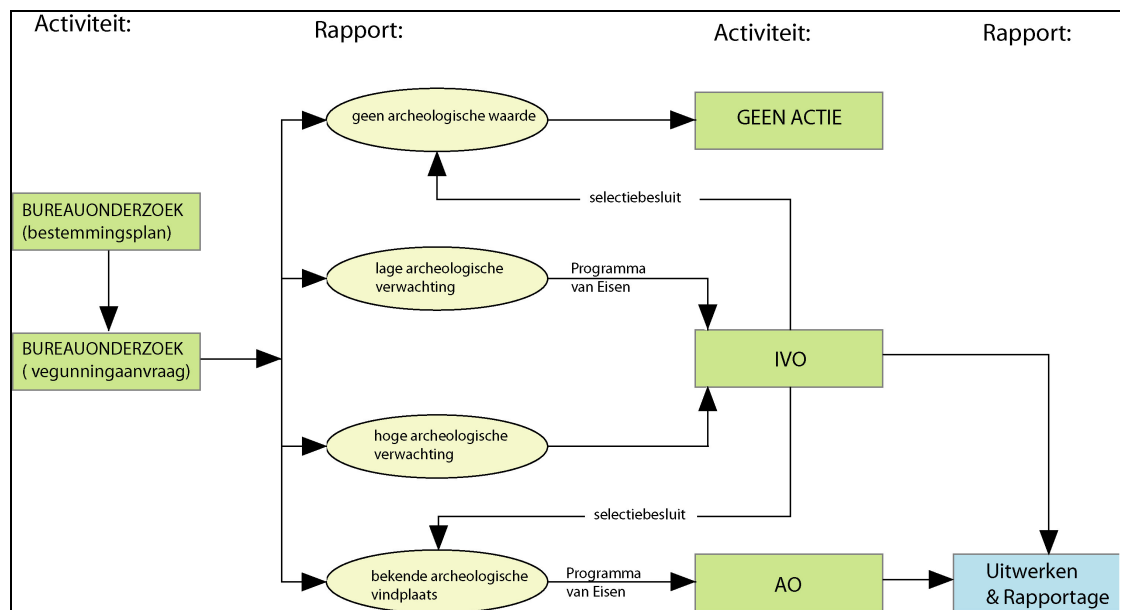

Fig. 1. Gefaseerde aanpak archeologisch onderzoek

Artikel 3

Lid 1

Het is toegestaan om leges te heffen op de aanvraag tot aanwijzing als gemeentelijk monument. Het gaat dan om een vergoeding van de gemaakte kosten. Dat betekent dat de leges slechts kostendekkend mogen zijn.

Lid 2

De aanvrager en andere belanghebbenden worden gehoord voordat het dagelijks bestuur over een aanwijzing een besluit neemt, dit is geregeld in (de artikelen 4:8 en 4:9 van) de Awb.

Bij het aanwijzen van archeologische gemeentelijke monumenten wordt op ad hoc basis een archeologische deskundige aan de Commissie voor Welstand en Monumenten toegevoegd.

Lid 3

Belanghebbend in het kader van het aanwijzen van gemeentelijke monumenten zijn de eigenaar, een (beperkt) zakelijk gerechtigde of een vereniging of stichting ten behoud van monumenten. Ook de gemeente is belanghebbend als er sprake is van erfpacht (een zakelijk recht). Voorwaarde voor een vereniging of stichting om in aanmerking te komen als 'belanghebbende' is dat de doelstelling en de feitelijke werkzaamheden van de organisatie (mede) moeten zijn gericht op bescherming waarin de erfgoedverordening voorziet. Organisaties (rechtspersonen) moeten voorts de notarieel vastgelegde statuten overleggen, alsmede een beknopt overzicht van hun feitelijke werkzaamheden op het gebied van de monumentenzorg in de afgelopen jaren.

Lid 4

Het laten verrichten van bouwhistorisch of archeologisch onderzoek behoort tot de beleidsvrijheid van de gemeente. Er zijn twee momenten waarop de gemeente dit onderzoek kan vragen. Ten eerste bij een (aanvraag tot) aanwijzing als gemeentelijk

monument. Ten tweede bij aanvragen voor vergunning tot wijziging van een gemeentelijk monument op grond van de Awb, artikel 4:5.

Het dagelijks bestuur kan bepalen dat dit onderzoek wordt verricht zonder dat dit in een verordening is geregeld. Voor het verrichten van onderzoek voor de besluitvorming over de aanwijzing tot monument waarbij iemand anders dan (beperkt) zakelijk gerechtigden de aanvraag indient, moet worden binnentreden. Bij woningen is de Algemene wet op het binnentreden van toepassing. Bij andere gebouwen is er een wettelijke basis nodig zoals een verordening.

Lid 5

Dit lid geeft de stadsdeelraad een rol bij de besluiten over aanwijzing van objecten als gemeentelijk monument. Door middel van dit lid kan de stadsdeelraad haar controlerende functie gemakkelijker uitoefenen. De stadsdeelraad kan aanwijzing- en wijzigingsbesluiten voor gemeentelijke monumenten toetsen aan de 'Handleiding voor de aanwijzing van zaken en terreinen als gemeentelijk monument'.

Artikel 4

Door de besluitvorming aan een termijn te binden, weten de aanvrager, eigenaar en andere belanghebbenden beter waar ze aan toe zijn. De termijn van 32 weken bestaat uit 8 weken voor de monumentenbeschrijving van BMA, 12 weken voor de advisering door de Commissie voor Welstand en Monumenten en 12 weken voor de besluitvorming door het dagelijks bestuur.

De redactie van lid 2 heeft tot gevolg dat, wanneer de Commissie voor Welstand en Monumenten niet tijdig adviseert, het dagelijks bestuur de volgende keuze kan maken: zonder advies een beslissing nemen, of besluiten om het (te laat uitgebrachte advies, maar binnen de beslissingstermijn van het dagelijks bestuur) toch in hun overwegingen te betrekken. Als het dagelijks bestuur niet tijdig beslist, is er op grond van de Awb sprake van een fictieve weigering. Ingevolge artikel 6:2 Awb staat voor de aanvrager dan de mogelijkheid van bezwaar of administratief beroep open die ook tegen een reëel besluit open staat.

Op grond van de Awb kan het dagelijks bestuur zijn besluit opschorten, wanneer dit voor een zorgvuldige afhandeling nodig is, bijvoorbeeld omdat de noodzakelijke gegevens later beschikbaar zijn. Dit is het geval als er een inventarisatie gaande is. Pas na afronding van deze inventarisatie kan de waarde van dat ene monument afgewogen worden tegen de waarde van andere monumenten die ook in dat vooronderzoek betrokken zijn. Het dagelijks bestuur moet de aanvrager op de hoogte stellen van de opschorting.

Het artikel bevat geen bepalingen over bekendmaking van het besluit, omdat de Awb dat afdoende regelt (afdeling 3.6).

Artikel 6

Door aanwijzing als gemeentelijk monument is het gehele pand onder de werking van deze verordening geplaatst, inclusief al zijn bestanddelen uit hoofde van het Burgerlijk Wetboek, dat wil zeggen interieuronderdelen die fysiek verbonden zijn met de onroerende zaak en die losse onderdelen die volgens verkeersopvatting bij de onroerende zaak behoren. Voor elke wijziging van het gemeentelijk monument is dus een vergunning nodig. Andere zaken die zich op het perceel van het gemeentelijk monument bevinden, zoals bijgebouwen, tuinrichting en bomen moeten expliciet worden vermeld, willen zij onder de werking van deze verordening vallen. Voor de duidelijkheid, bijvoorbeeld in verband met kadastrale vernumming, kan ook een plattegrond worden aangehecht. Het dagelijks bestuur plaatst het gemeentelijke monument op de gemeentelijke monumentenlijst. Bureau Monumenten & Archeologie draagt hierbij zorg voor de feitelijke handelingen.

Artikel 7

Het stadsdeel wil zekerstellen dat de potentieel aan te wijzen monumenten tijdens de aanwijzingsprocedure ook zijn beschermd en dat dan dus al de voorschriften voor de bescherming van het monument gelden. Daarom is een voorbeschermingsbepaling opgenomen. De bepaling sluit aan op de bepaling die is opgenomen in artikel 5 Monumentenwet 1988 voor rijksmonumenten.

Artikel 8

Lid 3

Er kunnen zich situaties voordoen waarin het wenselijk is in de aanwijzing ambtshalve wijzigingen te kunnen aanbrengen zonder dat de gehele aanwijzingsprocedure hoeft te worden gevolgd. Het gaat daarbij om wijzigingen van ondergeschikte aard. Hierbij wordt gedacht aan veranderingen van bijvoorbeeld straatnamen of huisnummers.

Artikel 9

Lid 4

Het kan zinvol zijn om voor een gebouw, waarvoor een aanvraag tot intrekking van de aanwijzing loopt een (uitvoerige) beschrijving te eisen. Naast een beschrijving van de architectuurhistorische, bouwhistorische, cultuurhistorische en of archeologische waarden, dient archiefonderzoek, een opname van de monumentale onderdelen en een waardering van het totaal te gebeuren. Deze dient voor een goede afweging van de aanvraag.

Artikel 10

Dit artikel geldt ook voor archeologische monumenten die zijn aangewezen als gemeentelijk monument.

De strafbepaling is uit de verordening gehaald omdat dit is geregeld in de Wet Economische Delicten. In de Invoeringswet op de Wabo is een verwijzing gemaakt naar de Wet Economische Delicten. Dit betekent dat alle overtredingen van de vergunningen genoemd in artikel 2.2 (o.a. de monumentenvergunning) worden bestempeld tot overtredingen in het kader van deze wet. De strafmaat voor deze overtredingen is een hechtenis van 6 maanden, taakstraf of een geldboete van de vierde categorie.

Artikel 12

Lid 3

De termijnen in deze erfgoedverordening zijn aangepast aan de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 3.7 van deze wet is (vooralsnog) bepaald dat voor de omgevingsvergunning (voor zover het gaat om een vergunning op grond van de Erfgoedverordening, met andere woorden gemeentelijke monumenten) de reguliere procedure dient te worden gevolgd. De termijn waarbinnen op de aanvraag moet worden beslist, is acht weken, met de mogelijkheid om tot ten hoogste zes weken te verdagen. Mocht de beschikking niet tijdig zijn gegeven, dan is de vergunning van rechtswege verleend. Vergunningaanvragen voor gemeentelijke monumenten worden vanwege de meervoudige aanvraag (bouw en monumenten) standaard verdaagd.

Het dagelijks bestuur geeft conform het bepaalde in artikel 3:6 lid1 van de Algemene wet bestuursrecht aan binnen welke termijn een advies wordt verwacht. (Indien aan de adviseur niet reeds bij wettelijk voorschrift een termijn is gesteld, kan het bestuursorgaan aangeven binnen welke termijn een advies wordt verwacht. Deze termijn mag niet zodanig kort zijn, dat de adviseur zijn taak niet naar behoren kan vervullen. Indien het advies niet tijdig wordt uitgebracht staat het enkele ontbreken daarvan niet in de weg aan het nemen van het besluit.) Indien de vergunningaanvraag betrekking heeft op

archeologische monumenten, wordt op ad hoc basis archeologische deskundigheid aan de Commissie voor Welstand en Monumenten toegevoegd.

Artikel 13

Dit criterium voor vergunningverlening wordt voor beschermde monumenten geregeld in artikel 2.15 van de Wabo. Is een dergelijk criterium niet opgenomen, dan kan bij het verlenen van de omgevingsvergunning geen rekening worden gehouden met cultuurhistorische waarden. Het dagelijks bestuur behoudt wel de mogelijkheid om gemotiveerd af te wijken van het advies van de Commissie voor Welstand en Monumenten en dus van het belang van de boven- en ondergrondse monumentenzorg.

Artikel 14

Lid 1

Bij de verlening van de vergunning kan het dagelijks bestuur in de vergunningvoorschriften de verplichting opleggen om architectuurhistorisch, bouwhistorisch of archeologisch onderzoek uit te voeren en documentatie te verstrekken tijdens de bouwwerkzaamheden. Ook kan een vergunning voor een bepaalde tijd worden afgegeven.

Artikel 15

De voorwaarden voor intrekking van een vergunning voor monumenten zijn overeenkomstig artikel 21 van de Monumentenwet 1988. Lid 1.c verwijst daarnaast naar artikel 2.33, lid 2.f van de Wabo. Bij de toepassing van dit argument in een concreet geval zal het belang van het monument wel beargumenteerd moeten worden. In de Wabo wordt een termijn van drie jaar genoemd, waarbinnen met de werkzaamheden moet zijn begonnen (artikel 2.33, tweede lid, onder h).

Artikel 16

Lid 1

De procedure voor de afgifte door het dagelijks bestuur van de vergunning voor beschermde monumenten is vermeld in hoofdstuk 2 paragraaf 2 van de Monumentenwet 1988 en afdeling 3.4 van de Awb (uniforme openbare voorbereidingsprocedure). Ook in de Wabo is op de voorbereiding van de beschikking op de aanvraag voor een omgevingsvergunning in het geval van een beschermd monument dit artikel van toepassing (Wabo artikel 3.10 eerste lid onder d). De aanvraag wordt niet meer ter inzage gelegd. Eerst wordt een ontwerpbesluit (de vergunning in concept) verzonden naar de aanvrager (Awb artikel 3:13), vervolgens gepubliceerd (een aantal zaken moet in de publicatie vermeld worden, zie Awb art 3:12), en ten slotte zes weken ter inzage gelegd (Awb artikel 3:11 en 3:16). Als er zienswijzen binnenkomen, dan wordt de aanvrager zo nodig in de gelegenheid gesteld te reageren op de naar voren gebrachte zienswijzen (Awb artikel 3:15.3). De verwerking van de zienswijzen in het definitieve besluit moet binnen zes maanden na ontvangst van de vergunningaanvraag plaatsvinden. Als er geen zienswijzen zijn binnengekomen, dan moet dit zo snel mogelijk na het verstrijken van de ter-inzage-termijn gepubliceerd worden en neemt het dagelijks bestuur het definitieve besluit binnen vier weken na het einde van de ter-inzage-termijn (Awb artikel 3:18.4). Het definitieve besluit moet binnen vier maanden na ontvangst van het laatste van de eventuele adviezen van Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) en Gedeputeerde Staten (GS) plaatsvinden (Monumentenwet 1988, artikel 16.3). Van de mogelijkheid om de besluitvorming te verdagen met een redelijke termijn kan alleen in de eerste acht weken van de proceduretermijn gebruik gemaakt worden, als de aanvraag een complex of omstreden onderwerp betreft én de aanvrager in de gelegenheid gesteld is hierover zijn zienswijze kenbaar te maken (Awb artikel 3:18.2).

De krappe beoordelingstermijn kan ertoe leiden dat er sneller dan voorheen tot een weigering van de vergunning wordt overgegaan. Het verdient dan ook aanbeveling op

basis van een schetsplan overleg te plegen voordat de vergunningaanvraag wordt ingediend.

Omdat de mogelijkheid is opgenomen zienswijzen tegen het ontwerpbesluit in te dienen, is tegen het definitieve besluit alleen nog maar beroep mogelijk, en wel alleen door de RCE, - buiten de bebouwde kom - GS, de aanvrager, belanghebbenden die tijdig een zienswijze naar voren hebben gebracht (Awb 3:41 en 3:43) en belanghebbenden die een goede reden hebben niet eerder zienswijzen te hebben ingebracht (Awb art 6:13).

Lid 2

De Monumentenwet 1988 schrijft voor dat de Commissie voor Welstand en Monumenten bij de aanvragen om vergunning voor beschermde monumenten wordt ingeschakeld. Wanneer de Commissie voor Welstand en Monumenten niet tijdig adviseert, kan het dagelijks bestuur de volgende keuze maken: zonder advies een beslissing nemen of besluiten om het (te laat uitgebrachte advies) toch in zijn overwegingen te betrekken. In verband met de Wabo is de vergunningverlening voor beschermde monumenten een termijn van orde geworden.

De negen weken adviesterminj stemt overeen met de adviesterminj van de minister van OCW en Gedeputeerde Staten (artikel 16.2 van de Monumentenwet 1988).

Artikel 17

In dit artikel stelt het dagelijks bestuur de eisen vast waaraan archeologisch onderzoek moet voldoen (art. 38.lid 1 van de Monumentenwet) overeenkomstig de door de Kwaliteitsnorm Nederlandse archeologie (KNA) verplichte gefaseerde aanpak. Na elke fase wordt een afweging gemaakt om het archeologisch erfgoed al dan niet te behouden (zie fig.1. gefaseerde aanpak archeologisch onderzoek). De gefaseerde aanpak beoogt maatwerk. Het startpunt is de waardestelling (fase 1: bureauonderzoek), waarmee een inhoudelijke keuze wordt gemaakt ten aanzien van het vervolgproces. Een tweede belangrijk punt is dat de kwaliteit van het archeologisch onderzoek geborgd wordt door het vaststellen van een programma van eisen.

Het selectiebesluit betreft een gemotiveerd besluit tot het al dan niet behouden van een archeologische vindplaats. Het besluit leidt tot het al dan niet, of onder voorwaarden, vrijgeven van een terrein of het nemen van archeologische maatregelen.

Artikel 18

Grondslag is art. 57.2 van de Monumentenwet 1988. Hierop is artikel 5:27 Awb van toepassing.

Artikel 19

De aanwijzing als gemeentelijk stads- of dorpsgezicht is een erkenning van het bijzondere cultuurhistorische karakter van een gebied. Doorgaans bestaat dit karakter uit een samenspel van de stedenbouwkundige structuur, het aanzien van de bebouwing en de wijze waarop grond en gebouwen worden gebruikt. Veranderingen in de structuur en het gebruik blijven mogelijk.

Artikel 20

De aanwijzing omvat een topografische kaart op een schaal van ten minste 1:1000, waarop de gebieden waarvoor de aanwijzing geldt, zijn aangegeven, alsmede een beschrijving die de aanwijzing motiveert.

Artikel 21

Lid 3

Er kunnen zich situaties voordoen waarin het mogelijk moet zijn in de aanwijzing ambtshalve wijzigingen aan te brengen zonder dat het nodig is de gehele aanwijzingsprocedure te volgen. Het gaat daarbij om wijzigingen van ondergeschikte

aard. Hierbij wordt bijvoorbeeld gedacht aan veranderingen van bijvoorbeeld straatnamen of huisnummers.

Artikel 24

Het criterium voor vergunningverlening is vergelijkbaar met dat voor slopen in van rijkswege beschermde stads- en dorpsgezichten (art 2.1, eerste lid onder h en art. 2.16 van de Wabo). Artikel 3.9 van de Wabo is hierbij van toepassing.

Artikel 25

In dit artikel worden toezichthouders aangewezen overeenkomstig modelbepaling 90.M van de Aanwijzingen voor de decentrale regelgeving (Adr).

Een toezichthouder mag zijn bevoegdheid slechts uitoefenen voorzover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is (artikel 5:13 Awb). Op basis van artikel 5:15 Awb is een toezichthouder bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner.

Artikel 26

Verzoeken om aanwijzing van een gemeentelijk monument die zijn ingediend onder de Monumentenverordening Osdorp 2006, de Monumentenverordening Slotervaart 2008 en de Monumentenverordening Geuzenveld-Slotermeer 2007 en waarop nog niet is besloten worden afgedaan overeenkomstig de nieuwe verordening.

Ingediende aanvragen om een vergunning waarop nog niet is besloten worden na de inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht op grond van de Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, § 1.2 Overgangsrechtelijke bepalingen, artikelen 1.2, tweede lid 1.4, tweede lid, afgedaan volgens de oude regeling. Dit hoeft dus niet in de erfgoedverordening te worden geregeld.

Artikel 27

Met ingang van de datum waarop deze (erfgoed)verordening is vastgesteld, worden de Monumentenverordening Osdorp 2006, de Monumentenverordening Slotervaart 2008 en de Monumentenverordening Geuzenveld-Slotermeer 2007 ingetrokken.

De verordening hoeft niet meer (zoals voorheen) ter goedkeuring worden voorgelegd aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.